

УДК 621.798.18 : 637.14

Шульга О.С., доц., канд. техн. наук

Перепелиця О.П., проф., д-р хім. наук

Національний університет харчових технологій (НУХТ), м. Київ, Україна

ВПЛИВ МОЛОКА ТА СИРОВАТКИ НА ЗМІНУ ТЕРМІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ЇСТІВНИХ ПЛІВОК ТА ПОКРИТТІВ

Вступ. Під час виготовлення плівок та покриттів способом ліття необхідний розчинник, який далі при висушуванні видаляється. Найбільш поширеними розчинниками для їстівних плівок є вода та етанол.

В літературних джерелах відсутні згадування про ще два можливі розчинники для їстівних плівок – молоко та сироватка. І якщо молоко обмежено у використанні із-за збільшення собівартості виробу, то сироватка є відходами виробництва, що суттєво збільшувати вартість плівки не буде. Крім того, сироватка, на жаль, в Україні не використовується в повній мірі, не зважаючи на значну кількість наукових розробок [1] в цьому напряму.

У виробництві плівок в більшій мірі використовують білок з сироватки [2-4] як ефективного плівкоутворювача, який також має біологічну цінність. Використовують також ізолят білків сироватки для отримання плівки [5].

Актуальність теми. Їстівні плівки та покриття – це один зі способів заміни синтетичного пакування та шлях збагачення харчових продуктів не термостабільними біологічно активними добавками. З метою підвищення харчової цінності їстівної плівки запропоновано замінити воду на молоко або сироватку. Зміна розчинника плівки призведе до зміни властивостей плівки, зокрема термічних, що необхідно дослідити.

Матеріали і методи. З метою з'ясування впливу розчинника на термічну стійкість плівки використані наступні складові для виготовлення їстівної плівки (покриття) – крохмаль, желатин, карбамід (Е927b), лляна олія та в якості розчинника використана вода, молоко і сироватка. Всього було досліджено шість зразків їстівної плівки.

Термогравіметричне дослідження проводилося відповідно до ГОСТ 29127-91 [6] на приладі Q-1500B при швидкості нагрівання 10 °C/хв., маса наважки 0,08 г, матеріал тигля – платина, запис від 20 до 1000 °C.

Результати та обговорення. При нагріванні таких складних за вмістом інгредієнтів спостерігається неперервна втрата маси, починаючи з 20 °C і до 720 °C тільки для зразка з розчинником вода 820 °C. В табл. 1 наведені значення температурних інтервалів досліджуваних зразків.

Таблиця 1 – Зони термолізу їстівних плівок (покриттів) залежно від виду розчинника

Розчинник в плівці	Зони термолізу									
	I Виділення адсорбованої води		II Виділення кристалізаційн ої води		III		IV			
					Термоліз безводних продуктів		Обвуглення			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Вода	20-100	5,0	100-160 160-200 ³	6,2 2,0	200-300 300-350	11,2 17,6	350-400 400-420 420-520	10,0 6,2 14,1	520-560 ¹ 560-700 ¹ 700-730 ¹ 730-820 ¹ 820-900 ²	3,5 14,1 1,2 6,9 1,2

Продовження табл. 1

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Молоко	20-100	2,5	100-170 170-220 ³	6,2 2,5	220-250 250-310 310-380	3,7 4,4 21,4	380-420 420-450 450-570	6,2 8,9 11,5	570-750 ¹ 750-900 ²	26,4 1,2	
Сироватка	20-100	3,7	100-200 ³	8,7	200-230 230-300 300-360	3,7 5,0 20,8	360-410 410-430 430-500	7,5 6,2 10,0	500-550 ¹ 550-720 ¹ 720-900 ²	3,7 25,7 2,5	

Примітки.

1. Горіння продуктів обвуглення;
2. Термічне розкладання продуктів повного горіння;
3. В цьому інтервалі за нижчих температур виділяється кристалізаційна вода, а при вищих в області близьких до 200 °C відбувається термоліз.

Адсорбована вода випаровується до 100 °C і на її частку припадає 2,5-5,0 % втрати маси. Вище 100 °C і до 130-150 °C відбувається відщеплення кристалізаційної води, в області 150-170 °C – 200-220 °C процес втрати маси пояснюється відокремленням продуктів термічного розкладання складових плівки. При цьому ці інтервали для окремих зразків не розділяються. Вище 200-220 °C всі зразки зазнають глибокого розкладу, а при 360-500 °C відбувається горіння, проте не повне, оскільки зразок обвугллюється. Після 500-520 °C і до 720-840 °C обвугліні продукти горять, що підтверджують ДТА, ДТГ та ТГ. Після 720-840 °C втрата маси зразків досить мала – 1,2-2,5 % і викликана термічним розкладом продуктів горіння, що мають неорганічну природу.

Висновки. Заміна у складі плівки води на молоко або сироватку призводить до ускладнення її структури і, як наслідок, збільшується кількість температурних інтервалів, що пояснюється взаємодією складових плівки. Наведена взаємодія є передбачуваною оскільки в молоці та сироватці містяться амінокислоти, які можуть реагувати між собою утворюючи меланіни, також реагувати з простими вуглеводами, що утворюються з крохмалю при виготовленні плівки. Дане припущення потребує подальших досліджень за допомогою ГЧ-спектроскопії. Взаємодія складових буде впливати і на інші характеристики плівки – фізико-механічні, ймовірно, збільшуватиметься зусилля при розриві, проте це потребує подальшого дослідження.

Література

1. Ramos O. L. et al. Whey and whey powders: production and uses // Encyclopedia of Food and Health. – 2016. – С. 498-505.
2. Onwulata C., Huth P. (ed.). Whey processing, functionality and health benefits. – John Wiley & Sons, 2009. – Т. 82. – 400 p.
3. Gennadios A. (ed.). Protein-based films and coatings. – CRC Press, 2002. – 639 p.
4. Ramos Ó. L. S. Development and characterization of bioactive, edible whey protein films and coatings to improve quality and safety of food products. – 2011. – 312 p.
5. Gounga M. E., XU S. H. I. Y., Wang Z. Film forming mechanism and mechanical and thermal properties of whey protein isolate - based edible films as affected by protein concentration, glycerol ratio and pullulan content // Journal of food biochemistry. – 2010. – Т. 34. – №. 3. – С. 501-519.
6. ГОСТ 29127-91. Пластмассы. Термогравиметрический анализ полимеров. Метод сканирования по температуре. – [Введ. 01.01.93]. – М. : ИПК издательство стандартов, 2004. – 8 с.